

Carmen Stanciu

Și lui Nenea Iancu i-ar fi plăcut la Craiova!

27 martie. Ziua Mondială a Teatrului. Fiecare instituție teatrală ar trebui să marcheze într-un mod mai special seara în care se presupune că inimile tuturor împătimitilor Thaliei bat în același ritm. România – Craiova. Teatru – Caragiale. 1999 – 120 de ani de la premieră. *O noapte furtunoasă* – Numărul 9.

Dincolo de atmosfera de sărbătoare a teatrului românesc – pe care directorul Teatrului Național din Craiova, Emil Boroghină, știe întotdeauna să o creeze și mai ales să o mențină – prima reprezentare a acestei noi montări cu *O noapte furtunoasă* s-a dovedit a fi, spre surpriza și încântarea mea, un real succes. Nimeni nu poate contesta valoarea trupei Teatrului Național din Craiova, iar Daniela Peleanu – regizoare aflată în mod inevitabil

în conul de umbră pe care uriașa personalitate a lui Silviu Purcărete îl aruncă asupra celorlalți regi-zori ce se „încumetă” să monteze pe această scenă – a realizat cu actorii craioveni câteva spectacole mai mult decât promițătoare: *Carlo contra Carlo*, *Îngrijitorul*, *Gaițele*, *Improvizații la Versailles*, *Matca*, *Paracliserul*.

Punerea în scenă a unui text de Caragiale presupune însă asumarea unor inevitabile sentimente de insatisfacții, generate de diferența dintre orizontul de așteptare al publicului („civil” sau de „specialitate”), și o lectură surprinde multitudinea de sensuri și conotații din opera genialului dramaturg. Mai mult decât atât, textul lui Caragiale se adresează (la nivelul creației) în primul rând intelectului – fie că e vorba de modul în care regizorul decodifică și apoi

Teatrul Național din Craiova – „O noapte furtunoasă” de I.L. Caragiale. Regia și ilustrația muzicală: Daniela Peleanu. Scenografia: Viorel Penișoară-Stegaru. Distribuția: Valer Dellakeza (*Jupân Dumitrache*), Marian Negrescu (*Nae Ipingescu*), Constantin Cicort (*Chiriac*), Adrian Andone (*Spiridon*), Nicolae Poghirc (*Rică Venturiano*), Tamara Popescu (*Veta*), Mirela Cioabă (*Zița*).
Data premierei: 27 martie 1999.

transmite mesajul operei, fie că obligă actorul la identificarea și asumarea unor personaje a căror complexitate li se dezvăluie încetul cu încetul, de la o aparentă simplitate tipologică până la acțiuni și motivații absconse.

Surmontând cu brio toate aceste posibile „capcane”, montarea Naționalului craiovean ne prilejuește – realizatorilor și spectatorilor deopotrivă – bucuria întâlnirii cu Caragiale, într-un spectacol ce împletește „litera și spiritul” autorului cu surprinzătoare rezolvări ale conflictelor și inedite soluții scenice. Ce păcat că scenografia ne inspiră în unele momente un sentiment de „déjà vu”, iar ilustrația muzicală (aceeași Daniela Peleanu) este tributară „modei Bregovic”. În locul minunatelor acorduri ale *Horei stacatto* în varianta originală

a lui Grigoraș Dinicu, a preferat prelucrarea realizată de compozitorul croat pentru filmul lui Kusturica *Underground*. Succesul se datorează, fără excepție, întregii echipe de realizatori: regizoarei Daniela Peleanu, scenografului Viorel Penișoară-Stegaru și actorilor: Valer Dellakeza, Marian Negrescu,

Costantin Cicort, Adrian Andone, Nicolae Poghirc, Tamara Popescu, Mirela Cioabă.

Îmi rezerv totuși dreptul de a face o mențiune specială, o reverență în plus în fața unuia dintre membrii acestei echipe: Adrian Andone. Pentru talentul și inspirația cu care și-a construit și a interpretat rolul, *Spiridon*, devenit în varianta sa

personaj principal, un adevărat „magister ludi” ce dirijează cu nerv și nonșalanță partitura orchestrată de regizoare.

Așadar, au fost de toate: teatru, steaguri, țigarete, flori, telegrame, muzică de fanfară, bere, mici, puhoi de lume ș.a.m.d.

Lui Nenea Iancu i-ar fi plăcut la Craiova!

Valer Dellakeza (*Jupân Dumitrache*),
Marian Negrescu (*Nae Ipingescu*),
Constantin Cicort (*Chiriac*)

